

ԳԻՏԱԿԱՆ ՆԱԽԱԳԻԾԸ

Բրեդլի Սալմոնդ III
(Հիմնված է Իրական պատմության վրա)

Այս պատմությունը տեղի է ունեցել ԱՄՆ-ում:
Բրեդլին ևս մեկ բաժակ ավազ լցրեց իր դույլի մեջ: Նրան դեռ շատ ավազ էր հարկավոր լինելու:

Շուտով տեղի էր ունենալու նրա դպրոցի գիտական ցուցահանդեսը: Բրեդլին մոդել էր պատրաստում, որը ցույց էր տալիս, թե ինչպես են աշխատում ցունամիները: Նա իմացավ, որ ցունամին ջրի մեծ ալիք է, որն առաջանում է օվկիանոսում տեղի ունեցող երկրաշարժի արդյունքում: Նա ցանկանում էր ներկայացնել կատարյալ նախագիծ: Գուցե նա մրցանակ շահեր:

Երբ նրա դույլը լցվեց, Բրեդլին փայտեր հավաքեց: Հետո նա նկուղում գտավ պլաստմասե զամբյուղ և մի քանի փոքրիկ խաղալիք տնակներ:

Բրեդլին ավազը լցրեց զամբյուղի մեջ՝ տարածքը պատրաստելու համար: Նա խնամքով տեղադրեց տներն ու ծառերը: Հաջորդը եկավ հետաքրքիր մասը՝ ջուրը: Ջուրը լցնելուց հետո նա սովորաբար օգնությամբ կարող էր ալիք բարձրացնել ջրի մեջ:

Բայց հետո նա մեծ սխալ թույլ տվեց: Նա չափից շատ ջուր լցրեց: Տները հեղեղված էին,

և նա դեռ ալիք չէր բարձրացրել: Թաց ավազը վերածվեց կաշուն ցեխի:
Բրեդլին կանչեց մայրիկին: «Հիմա ի՞նչ եմ անելու: Ես չափից շատ ջուր եմ լցրել»:
«Ոչինչ: Դու կարող ես պարզապես սկսել նորից», - ասաց մայրիկը: «Արի դա անենք միասին և քիչ-քիչ ավելացնենք ջուրը»:
«Լավ»: Բրեդլին գլուխը կախեց և դուրս եկավ՝ ավելի շատ ավազ բերելու:

Այս անգամ նրանք ուշադիր չափեցին ջրի ճիշտ քանակությունը և լցրեցին: Բրեդլին շարժեց սովորաբար և դիտեց, թե ինչպես են ալիքները բախվում ավազին: Այն աշխատում էր: Հաջորդիվ Բրեդլին և մայրիկը աշխատեցին նրա պատահի վրա: Նա սկսեց գրել մի քանի գվարճալի փաստեր ցունամի մասին: Բայց բառերը չտեղավորվեցին մեկ էջում:

«Ես չեմ ուզում նորից գրել այս ամենը», - ասաց Բրեդլին: Նրա գլուխը սկսեց ցավել:
«Կարիք չկա նորից արտագրել այդ ամենը», - ասաց մայրիկը: «Մենք կարող ենք պարզապես վերափոխել այն, որպեսզի տեղավորվի մեկ էջում»:

Բրեդլին հառաչեց: Նրա պատահը բոլորովին այնպիսի տեսք չուներ, ինչպիսին նա էր ուզում:
«Ես չեմ ուզում դա անել: Գեղեցիկ չի լինի, եթե բառերը հստակ չհամապատասխանեն»:

«Երկնային Հայրը ցանկանում է, որ մենք շարունակենք փորձել»:

«Սովորելը կարող է դժվար լինել»: Մայրիկը գրկեց նրան: «Երբեմն մենք սխալներ ենք գործում: Բայց կարևորն այն է, որ մենք չհանձնվենք: Երկնային Հայրը ցանկանում է, որ մենք շարունակենք փորձել: Այսպիսով, արի ընդմիջենք և ավարտենք առավոտյան»:
Հաջորդ առավոտյան նրանք ավարտեցին պատահը: Այն կատարյալ չէր, բայց Բրեդլին մի փոքր ավելի էր հավանում:

Վերջապես եկավ գիտական նախագիծը ներկայացնելու օրը: Մայրիկը Բրեդլին ճանապարհեց դպրոց: «Հիշիր, - ասաց նա, - դու քրտնաջան աշխատեցիր քո նախագծի վրա և շատ բան սովորեցիր: Եվ դա է կարևորը»:

Բրեդլին իր նախագիծը հասցրեց մեծ մարգարահ: Այն լի էր նախագծերով ու պատահներով: Բոլոր չորրորդ դասարանցիները նստած սպասում էին իրենց հերթին՝ իրենց նախագիծը ցուցադրելու համար:

Շուտով Բրեդլիի հերթն էր: Նրա սիրտն արագ բաբախում էր: Իսկ եթե ամեն ինչ սխալ ընթանա: Բրեդլին սովորաբար սահեցրեց ջրի միջով և դատավորներին ցույց տվեց, թե ինչպես են ալիքները բախվում ցամաքին:
«Ի՞նչն է առաջացնում օվկիանոսում այդ մեծ ալիքները», - հարցրեց դատավորներից մեկը:
«Մեծ ալիքները պայմանավորված են . . .»

Մի պահ Բրեդլին շվարեց: «Ես չեմ հիշում: Բայց ես կարող եմ ձեզ մի քանի գվարճալի փաստեր պատմել ցունամիների մասին»: Նրանց համար նա կարողացավ իր պատահի վրա գրված փաստերը:
Դասերից հետո Բրեդլին իր նախագիծը ձեռքին նստեց մեքենան:
«Ինչպե՞ս ընթացավ նախագիծը», - հարցրեց մայրիկը:
«Ոչ այնպես, ինչպես ես էի ուզում»: Բրեդլին ժպտաց: «Բայց ես ամեն ինչ արեցի և շարունակեցի փորձել»: ●

ՆԱԽԱԳԻԾ: ԼԱՍՏԱՆԻՍ

«Մեր ճակատագիրը որոշվում է ոչ թե մեր սայթաքումների, այլ վեր կանգնելու, փոշին թափ տալու և առաջ շարժվելու պահերի քանակով»:

Տասներկու Առաքյալների Քվորումից Երեց Դիտեր Ֆ. Ուլստրոֆ, «Դուք կարող եք դա անել հիմա» Լիանոնա, Նոյեմբեր 2013, 55:

